

rimelig mistanke om, at der foreligger en strafbar overtrædelse af konkurrenceloven. I givet fald må Konkurrencestyrelsen i stedet overlade sagen til politiet med henblik på anvendelse af tvangsmidler efter retsplejelovens regler om strafferetsplejen, herunder ransagning og beslaglæggelse.

Det anførte gælder såvel tvangsindgreb over for den mistænkte virksomhed som over for andre virksomheder, som der – til brug for sagen mod den mistænkte virksomhed – kan være behov for at skaffe oplysninger fra. I begge tilfælde må der således i stedet gås frem efter retsplejelovens regler, jf. herved retssikkerhedslovens § 9, stk. 3.

Spørgsmålet om, *hvornår* der for Konkurrencestyrelsen vil foreligge en mistanke som nævnt i § 9, stk. 1 – med den virkning, at Konkurrencestyrelsen som udgangspunkt må overlade sagen til politiet – er nærmere omtalt under pkt. 3.2.2.3.2 nedenfor.

Spørgsmålet om, hvad der er den nærmere *retsvirkning* af, at den omhandlede mistanke foreligger, er nærmere omtalt under pkt. 3.2.2.3.3 nedenfor.

I en række tilfælde vil det imidlertid være uden praktisk betydning, at der foreligger en mistanke som nævnt i § 9, stk. 1. Uanset en sådan mistanke vil Konkurrencestyrelsen således kunne anvende sine beføjelser efter konkurrenceloven, såfremt det sker med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af *andre spørgsmål end fastsættelse af straf*, f.eks. udstedelse af påbud efter konkurrencelovens §§ 6, stk. 4, og 11, stk. 4. Dette spørgsmål omtales nærmere under pkt. 3.2.2.3.4 nedenfor.

Spørgsmålet om *samspillet mellem myndighederne mv.* omtales nærmere under pkt. 3.2.2.3.5 nedenfor.

Det bemærkes, at den mistænkte virksomhed i alle tilfælde vil kunne give samtykke til fravigelse af bestemmelserne i § 9, stk. 1 og 3. Dette følger af bestemmelsen i § 9, stk. 4. Hvis et sådant samtykke gives, betyder det, at Konkurrencestyrelsen kan anvende sine beføjelser efter konkurrenceloven uafhængigt af § 9, stk. 1 og 3, således at det ikke er nødvendigt at gå frem efter retsplejelovens regler.

Den følgende gennemgang er baseret på forarbejderne til retssikkerhedslovens § 9. Der henvises nærmere til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 3092ff.

3.2.2.3.2. Hvornår vil der foreligge en mistanke som nævnt i § 9, stk. 1?

De begrænsninger i Konkurrencestyrelsens beføjelser, som følger af retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, gælder, hvis der foreligger en »rimelig grund« til mistanke om, at den pågældende virksomhed har begået

en strafbar overtrædelse af konkurrencelovgivningen. Heri ligger, at mistanken skal være baseret på fornødne konkrete, objektive oplysninger i den pågældende sag.

En rimelig grund til mistanke kan foreligge *forud* for den påtænkte gennemførelse af et kontrolbesøg, og den kan opstå i forbindelse med *gennemførelsen* af et kontrolbesøg. I alle tilfælde må der foretages en samlet konkret vurdering i den enkelte situation.

Er der tale om, at Konkurrencestyrelsen skønner det påkrævet at foretage et kontrolbesøg i forbindelse med f.eks. en generel undersøgelse af virksomheder inden for en bestemt branche, vil der selvsagt ikke foreligge en mistanke i bestemmelsens forstand.

Det samme gælder i tilfælde, hvor Konkurrencestyrelsen ønsker at undersøge forhold, som kun muligvis kan give anledning til mistanke – f.eks. på baggrund af generelle erfaringer med en bestemt branche eller virksomhed. En mere almindelig, erfaringsbaseret fornemmelse hos Konkurrencestyrelsen om, at der kan være »noget galt«, vil således ikke i sig selv føre til, at den påtænkte kontrolundersøgelse ikke kan foretages. Der skal således mere til, før der i § 9, stk. 1's forstand er tale om, at en virksomhed »med rimelig grund mistænkes for at have begået et strafbart forhold«.

Såfremt Konkurrencestyrelsen fra f.eks. konkurrerende virksomheder eller ansatte i den pågældende virksomhed selv modtager anmeldelse om forhold, der efter konkurrenceloven er straffbare, må det bero på en konkret vurdering, om der foreligger en mistanke som angivet i bestemmelsen. I den forbindelse må det bl.a. indgå, hvor troværdig anmeldelsen forekommer, hvor konkret de pågældende forhold er angivet, og om der herudover – dvs. i de oplysninger, som Konkurrencestyrelsen i øvrigt er i besiddelse af – er holdepunkter for, at der kan foreligge et strafbart forhold.

En anmeldelse vil således ikke i sig selv skabe grundlag for en mistanke som angivet i bestemmelsen, hvis anmeldelsen ikke indeholder bl.a. tilstrækkeligt konkretiserede oplysninger om de pågældende forhold.

Det bemærkes, at det anførte ikke har til hensigt at ændre på den afgrænsning af forholdet mellem konkurrencelovgivningen og strafferetsplejen, der i forhold til sager om kartelaftaler er omtalt i forarbejderne til lovforslag nr. L 152 om ændring af bl.a. konkurrenceloven.

Lovforslag nr. L 152 er fremsat af økonomi- og erhvervsministeren den 7. februar 2007, og forslaget lægger bl.a. op til, at der indføres et straflempelsesprogram i kartelsager. Det foreslås således, at en per-